

STANOVISKO K OPRÁVNĚNOSTI UŽÍVÁNÍ VELKÉHO STÁTNÍHO ZNAKU ČR EXEKUTORSKÝMI ÚŘADY

Dotaz:

Domnívám se, že činnost soudních exekutorů je činností výlučně soukromoprávní povahy a z tohoto důvodu nesmí jejich úřady používat státní znak ČR. Tento názor opírám i o závěry Nejvyššího soudu, o nichž bylo referováno v deníku PRÁVO dne 24. dubna 2014. Je tomu tak?

Dopisem správního oddělení, odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra ze dne 4. května 2012, č.j. MV-46599-2/VS-2012, Vám bylo sděleno, že užívání státních symbolů České republiky exekutory a exekutorskými úřady je upraveno především zákonem č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád“), a to konkrétně jeho § 13 odst. 1 písm. d) a § 14 odst. 2. Tato zákonná ustanovení se v mezidobí od Vaše prvního dotazu v této věci nijak nezměnila. I nadále tak platí, že exekutor při své činnosti používá průkaz označený státním znakem (§ 13 odst. 1 písm. d)) a dále, že exekutorský úřad je označen velkým státním znakem (§ 14 odst. 2 ve spojení s přílohou č. 2 exekučního řádu). Užití vyjmenovaných státních symbolů je v těchto případech nejen oprávněním, ale i zákonnou povinností exekutora a exekučního úřadu. Další možnosti použití státních symbolů ČR, které byly též popsány v našem stanovisku z května 2012, pak exekutorům dává zákon č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o užívání státních symbolů“), který se v posledních dvou letech rovněž nezměnil.

Z Vašeho dopisu ze dne 26. dubna 2014 plyne, že se domníváte, že Nejvyšší soud ve své aktuální rozhodovací praxi potvrdil Váš dlouhodobý názor, že činnost soudních exekutorů je činností výlučně soukromoprávní povahy, činností pouze podnikatelskou bez veřejnoprávních aspektů, a že v důsledku toho soudní exekutoři a jejich úřady nesmí používat státní znak ČR. Tak tomu ovšem není.

Soudní rozhodnutí Nejvyššího soudu zmiňovaná v článku deníku PRÁVO ze dne 24. dubna 2014 (konkrétně šlo o usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. března 2014, sp. zn. 6 Tdo 1396/2013 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. března 2014, sp. zn. 7 Tz 65/2013) se zabývala především tím, zda je přijatelné rozšiřovat podmínky trestnosti extenzivním výkladem trestního zákona. V trestním zákoně (§ 127 odst. 1 písm. f)) je totiž postavení úřední osoby přiznáno výslovně jen soudnímu exekutorovi, nikoli však vykonavateli soudního exekutora či jiným jeho zaměstnancům. Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. března 2014, sp. zn. 7 Tz 65/2013 je k rozebírané problematice možno citovat následující: "Vykonavatele soudního exekutora, ani další zaměstnance soudního exekutora, kteří mohou na základě pověření soudního exekutora vykonávat pouze jednoduché úkony podle § 27 odst. 2 e.ř., nelze považovat za osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku. Statutu úřední osoby požívá pouze sám soudní exekutor, nikoli jeho další zaměstnanci... Nejvyšší soud pro úplnost dodává, že vykonavatele soudního exekutora ani další zaměstnance soudního exekutora nelze považovat ani za úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, jimiž jsou mj. odpovědní úředníci orgánu územní samosprávy, orgánu státní správy nebo jiného orgánu

veřejné moci, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používají při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů, neboť soudní exekutor je orgánem sui generis - fyzickou osobou, na kterou stát delegoval část svých mocenských práv, která jinak přísluší soudům..."

Ke shodným závěrům dospěl Nejvyšší soud i ve zmiňovaném usnesení ze dne 6. března 2014. Dlužno dodat, že právě skutečnost, že stát na soudní exekutory delegoval část svých mocenských práv, byla též důvodem zákonné úpravy v exekučním řádu, která exekutorům přímo ukládá užití některých státních symbolů ČR v souvislosti s jejich činností. Ze stejného důvodu jim dává oprávnění k užívání některých státních symbolů ČR i zákon o užívání státních symbolů (viz naše předchozí stanovisko).

Vydání stanoviska:

květen 2014, plně použitelné předstanovisko květen 2012

(z č.j. MV-63019-1/VS-2014, předstanovisko č.j. MV-46599-2/VS-2012)

Schválil:

JUDr. Václav Henych, ředitel odboru všeobecné správy MV ČR